

بررسی رابطه چشم انداز زمان با انگیزه پیشرفت و رضایت شغلی

حمید هاشم مطوری

چکیده

از جمله عواملی که در بقای سازمان‌ها مؤثر است و همواره مدنظر مسئولان و مدیران سازمان‌ها می‌باشد نیروی انسانی است. هدف این پژوهش بررسی رابطه چشم انداز زمان و انگیزه پیشرفت و رضایت شغلی کارکنان یک شرکت صنعتی بود. روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه کارکنان یک شرکت صنعتی بودند. نمونه پژوهش ۱۸۰ نفر از کارکنان بودند که از طریق نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای اندازه‌گیری پژوهش پرسشنامه چشم انداز زمان زیمنباردو، انگیزش پیشرفت هرمنس و رضایت شغلی بود. یافته‌های پژوهش با استفاده از ضریب همبستگی و تحلیل رگرسیون تجزیه و تحلیل شد. تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد بین ابعاد گذشته مثبت، حال لذت‌گرا و آینده با انگیزه شغلی و رابطه‌ی مثبت معنی‌دار وجود دارد. همچنین بین ابعاد گذشته منفی، گذشته مثبت و آینده با رضایت شغلی رابطه وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که چشم انداز زمان گذشته مثبت، حال لذت‌گرا و آینده با رابطه مثبت، پیش‌بینی کننده انگیزه شغلی می‌باشند. همچنین چشم انداز زمانی گذشته مثبت و آینده با رابطه مثبت پیش‌بینی کننده رضایت شغلی می‌باشد. نتایج پژوهش در مجموع نشان می‌دهد که چشم انداز آینده بهترین پیش‌بینی کننده انگیزش شغلی و همچنین چشم انداز گذشته مثبت بهترین پیش‌بینی کننده رضایت شغلی کارکنان است.

کلیدواژه: چشم انداز زمان، انگیزه پیشرفت، رضایت شغلی